

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Ι. Μ. Λαμβέγγη διευθύνοντος.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΙΣ

Πανταχοῦ ὅπου θὰ ἡδύνατο νὰ φθάσῃ ἡ φωνὴ ἡμῶν, ἰδίᾳ εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἐκείνας χώρας, ὧν ἴσως μὲν τελειώνουν αἱ παλαιαὶ δοκιμασίαι, ἀλλ' ἴσως καὶ ἀρχίζουσιν νέαι τοιαῦται, πανταχοῦ μὲ τὸν πόνον καὶ τὴν στοργὴν μητρὸς, βλεπούσης τὰ τέκνα τῆς ἐν μέσῳ ἀγνώστων κινδύνων, ἀποτεινόμεν συμβουλὰς προσοχῆς, ἐπιφυλάξεως, σωφροσύνης. Δὲν μετενόησαν ὅσοι ἐν τῇ γενικῇ ἐκείνῃ παραφορᾷ καὶ ταῖς ἐξάψεις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ νεοτουρκικοῦ συντάγματος ἤκουσαν ὅσα ἡρέμα καὶ μετὰ γαλήνης ἐψιθύρισαν εἰς αὐτοὺς, ἐκύρωσε δὲ κατόπιν διὰ τῆς ἐπιστήμου φωνῆς τοῦ Ὁικουμενικοῦ Πατριάρχης. Οὐδὲ ὑπάρχουσιν ἐλπίδες, ὅτι θὰ διαφευθῶμεν ὑπὸ τῶν πραγμάτων συμβουλευόντες καὶ σήμερον συγκερασμὸν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὀνειροπολήσαντες τὴν ἀπόσεισιν ἐνὸς ἀπαισίου ζυγοῦ ἠλθάνοντα ἀίφνης τὸν τράχηλόν των λυτρωθέντα τὸ πύτου.

Ἐν πρώτοις ἀλληλὲνδ τοι εἶναι αἱ τύχαι τῶν λυτρωμένων καὶ τῶν ἀλυτρώτων, ἀδελφῶν ὁ δὲ γλυκὺς οἶνος τῆς ἐλευθερίας εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ἐνὸς γίνεται οἶμος! δριμύτην δὴλητήριον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἄλλου. Ἐπειτα, εἶναι ὁρμητικὸν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἄλλου. Ἐθρυμματίσθη ἄρα γε οἶνος γνήσιος ἐλευθερίας οὗτος; Ἐθρυμματίσθη ἄλθως ὁ σκωριάσας ἐκ τοῦ αἵματος ἡμῶν ζυγός; Ἡ νέος τοιοῦτος ἐκ χριστιανικοῦ χάλυβος σφυρηλατεῖται, ὡς ἐλαφρότερος, ἀλλὰ διαρκέστερος τοῦ παλαιοῦ ἀντικαταστάτης;

Ἀπειρίαν τοιούτων ἀποριῶν καὶ ἐρωτημάτων δεόν νὰ προβάλλωμεν εἰς ἑαυτούς, προσπαθοῦντες νὰ ἀνερευνήσωμεν τὰ σκότῃ τοῦ μέλλοντος πρὶν ἢ ἐκδηλώσωμεν οἰονδήποτε συναίσθημα προκαλούμενον ἐκ τοῦ φωτὸς τῶν Ἰταλικῶν διαττόντων.

Εἴθε νὰ διαφευθῶμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ φοβούμεθα ὅτι οἱ ξένοι εἶναι πάντοτε οἱ ἴδιοι, ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν θὰ διαφεύσωσι τὴν ἀπ' αἰώνων γνωστὴν πολιτείαν των. Βαίψουσιν τὴν ἀπ' αἰώνων γνωστὴν πολιτείαν των. Βαίψουσιν εὐθέως πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ των ἀδιαφοροῦντες ἂν χωροῦσιν ἐπὶ ζώντων ἢ πτωμάτων. Καὶ ἂν δὲν κρίνωσι συμφέρον ν' ἀποβῶσι ἐλευθερωταί, ἐξακολουθοῦσιν μετ' ἐνθουσιασμοῦ δεκτοὶ ὡς ἐλευθερωταί, ἐξακολουθοῦσιν ἀμέριμοι τὸν δρόμον των χωρὶς καὶ νὰ στρέψωσι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὀπίσω, ἵνα μὴ ταραξῇ τὴν χώνευσίν των ὁ στεναγμὸς τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ ἡ θῆα τῶν ἐρειπίων.

Διότι τοιαῦτα ὑπῆρξαν ἐκπαλαὶ τὰ ἔχνη τῆς διαβάσεως τῶν ξένων ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων.

(Ἰωάν. 17, 1, 13)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας¹ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· πάτερ ἐλήλυθεν² ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσει σε,³ καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.⁴ αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ἐφανερώσά σου⁵ τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας. καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. νῦν γνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστὶν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἐγνώσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας. ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ⁶ οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι. ὅτι σοὶ εἰσὶ, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ ἐμὰ καὶ δεδόξασμαι⁷ ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ὡς δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου. οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Σημειώσεις.

1) Ἐπάρας...=Συνήθης τῶν προσευχομένων στάσις. 2) Ἡ ὥρα δι' ἣν ὁ Κύριος ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἡ ὥρα τῆς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ θυσίας. 3)=Ἀπόδειξον διὰ τῶν κατὰ τὴν σαύρωσιν θαυμασίων, ὅτι εἰμὶ, ὁ Υἱός σου καὶ δὸς ἵνα ἡ πίστις μου καὶ ἡ λατρεία μου παγιωθῇ ἵνα καὶ σὺ δόξασθῇς, βεβαιουμένων τῶν περὶ σοῦ λεχθέντων ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ σου.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων Κ' 16-18 καὶ 28-36

Διερχόμενος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐπεσκεπτετο διαφόρους πόλεις καὶ τὰς πλησίον νήσους.

Δὲν ἔκρινεν ὅμως εὐλογον καίτοι δὲν προσήγγισεν εἰς Ἐφεσον νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Μιλήτου χωρὶς νὰ ἴδῃ τοὺς πνευματικούς ἀρχηγούς τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας, καὶ νὰ δώσῃ εἰς

αυτοὺς ποιμαντορικός τινες διαταγὰς ἔθεν πέμψας ἀπεσταλ-
μένον προσεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους, οὓς αὐτὸς κατὰ μέγα
μέρος εἶχε προχειρίσει διαμένον ἄλλοτε ἐκεῖ. Ἄμα δὲ ἔλα-
βον τὸ μῆνυμα οἱ πρεσβύτεροι ἀμέσως ἔσπευσαν καὶ μετέβη-
σαν εἰς Μίλητον. Τότε ὁ Παῦλος ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς σπου-
δαίαν πατρικὰς νοουθεσίαν, ὑπομιμνήσκων αὐτοὺς συγχρόνως
καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαμο-
νῆς ἐν Ἐφέσῳ, πρὸς δὲ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι σπεύδει νὰ με-
ταβῇ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀλλ' ὅτι, καθ' ὃ ἐνεπνέετο ὑπὸ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, διέβλεπε λίαν προσεχῆ τὴν φυλάκισιν καὶ
τὸν θάνατον αὐτοῦ, καὶ ὅτι τέλος διὰ τελευταίαν φορὰν
ἔβλεπε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας. Δι'
ὅλους δὲ τούτους τοὺς λόγους ἀπέτεινεν εἰς αὐτοὺς σπου-
δαίαν ποιμαντορικὰς διαταγὰς, ἀφορώσας εἰς αὐτὴν τὴν διοί-
κησιν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐστέ, λέγει, λίαν προσεκτικοὶ διοικοῦντες τὴν Ἐκκλη-
σίαν· καὶ πρῶτον μὲν ἐστὲ προσεκτικοὶ ὡς πρὸς ὑμᾶς αὐ-
τοὺς, ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ εὐσεβείαν ὑμῶν, ὡς πρὸς τὰς δοξα-
σίας ὑμῶν, ὡς πρὸς τὰς σχέσεις ὑμῶν, καὶ ἐν γένει ὡς πρὸς
τὸν τρόπον τοῦ ζῆν ἀπέναντι τῶν πιστῶν· διότι ὑμεῖς ἐστέ
τὸ παράδειγμα καὶ ἡ πιστὴ εἰκὼν τῶν ὑπ' ὑμῶν διδασκομέ-
νων, καὶ ἐν γένει τοῦ εὐαγγελικοῦ βίου. Εἴτα δέ, ἐστὲ πᾶν-
τοτε ἀγρυπνοὶ φυλάκες καὶ ὡς πρὸς τοὺς πιστοὺς, διότι ἐν τῇ
προχειρίσει ὑμῶν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐποίησεν ὑμᾶς ἐφόρους
καὶ διοικητάς, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἣν ἐκεῖνος
ἱδρυσεν ἐν τῷ κόσμῳ πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους,
διὰ τῆς θυσίας αὐτῆς τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Καὶ ταύτας τὰς ὁδηγίας δίδω εἰς ὑμᾶς, εἶπεν ὁ Παῦλος,
διότι ὡς ἐκ τῆς πείρας, ἣν ἔχω, ὡς ἐκ τῆς διαφθορᾶς τῶν
ἀνθρώπων, ἥς ἔχω γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐκ θείας ἐμπνεύσεως
γινώσκω καλῶς ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου ἐντεῦθεν θὰ
εἰσβάλλωσιν εἰς τὴν Ἐφεσον ἀλόκοι βάρεις, ἥτοι Ἰουδαῖοι
ἀσπασθέντες μὲν τὸν Χριστιανισμόν, ἀλλὰ κηρύσσοντες ὡς
ἀναγκασίαν πρὸς σωτηρίαν καὶ ἄλλας διατάξεις τοῦ Μωσαϊ-
κοῦ νόμου, οὐδόλως βεβαίως ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῆς ὁρθῆς
πίστεως καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ὁπαδῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ
οὐ μόνον ἐξῶθεν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ
πιστῶν θέλουσιν ἀναφανῆ ἐπίσης κακὸδοξοὶ αἱρετικοί, δια-
στρέφοντες τὴν ὁρθὴν διδασκαλίαν τῆς πίστεως, ὥπως καθ-
υποτάξωσιν ὑπὸ τὰς ἰδίας δοξασίας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ πιστοὺς
καὶ κηρυχθῶσιν αὐτοὶ διδάσκαλοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας.

Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν, διότι ἀναλαμβάνετε μεγίστην εὐθύνην
μέλλετε νὰ δώσητε λόγον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ὑπερασπίσατε
τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀπέναντι ἐσωτερικῶν τε καὶ
ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰργάζετο μετ' αὐταπαρνήσεως
ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν κόσμον διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου, οὐδὲν
προσωπικὸν συμφέρον ἔχων ὑπ' ὄψει, εἰς ἐν δὲ καὶ μόνον ση-
μεῖον ἀποβλέπων, ὅπερ ἦτο ἡ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου σωτηρία
τῶν Ἑθνῶν. Πᾶν δὲ πᾶγμα, ὅπερ ἠδύνατο νὰ παραβιάσῃ
ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, τὸν μοναδικὸν αὐτοῦ σκοπὸν ἀπέ-
φευγε καὶ ἀπέκρουε διαρρήδην. Οὕτως ἐνῶ εἶχε τὸ δικαίωμα
νὰ τρέφῃται τοῦλάχιστον ἐκ τῶν πιστῶν, ὑπὲρ ὧν ἐκοπίαζε,
κηρύσσων αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον, οὐδέποτε ἐδέχθη παρ' οὐδε-
νός, οὐδὲ τὴν ἐλάχιστην προσφορὰν, μὴ δῶσθαι καὶ ἀπλὴν
ὑπόνοιαν, ὅτι ἀποβλέπει εἰς προσωπικὰ κέρδη. Τοῦτο τὸ πα-
ράδειγμα συνίστα θερμῶς καὶ εἰς τοὺς ποιμένους τῆς ἐν
Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας.

Προσεῖχτε λέγει, ἵνα μήποτε ἀπομακρυνθῇτε τοῦ ἐμοῦ
παράδειγματος, ὥστε οὐδέποτε ἐδέχθη παρ' οὐδενός, οὔτε
ἀργυροῦν, οὔτε χρυσοῦν νόμισμα, ὥπως διατραπῶ, οὔτε ἐν-
δυμα ὥπως ἐνδυθῶ· ἀλλὰ τούναντίον, ὡς καὶ ὑμεῖς γινώσκετε

καὶ τὰς ἰδίας μου ἀνάγκας, ὡς καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν
συντρόφων μου, ἐγὼ αὐτὸς πάντοτε παρ' ὑμῖν εἰργαζόμενον
κατασκευάζων σκηνάς, καὶ προσποριζόμενος ἐκ τῆς ἐργασίας
τῶν χειρῶν μου τὰ ἀναγκαζόμενα χρήματα.

Ταῦτα δὲ ἐπράξα ἐπὶ τρία ἔτη ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ἐνώπιον
ὑμῶν καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν πιστῶν, ὅπως μὴ μόνον διδάξω
διὰ τοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ ἐμπράκτως διὰ τῶν ἔργων μου καὶ
διὰ τοῦ παραδείγματος μου στηρίξω ὑμᾶς εἰς τὴν πίστιν καὶ
εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας. Οὕτω λοιπόν ἀπ' ἐμοῦ πάν-
τοτε ὁδηγοῦμενοι ἔχετε ὑπ' ὄψει, ὅτι ὡς καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ
ποιμένες ἀνάγκη νὰ συντρέχητε τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀδυ-
νάτους, ἐπαρκοῦντες διὰ πάσης θυσίας εἰς τὰς ἀνάγκας αὐ-
τῶν. Πρὸς ἐνθάρρυνσιν δὲ εἰς τοῦτο ἔχετε καὶ ὑμεῖς ὑπ' ὄψει
τοὺς λόγους τοῦ διδασκάλου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶ-
πεν ὅτι εἶναι εὐτυχέστερος ἐκεῖνος, ὅστις δίδει ἢ ἐκεῖνος ὅστις
λαμβάνει.

Συνήθεια ὑπῆρχε παρ' Ἑβραίοις οἱ προσευχόμενοι νὰ κλί-
νωσι τὰ γόνατα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἰς σημεῖον ταπεινώσεως,
ψυχικῆς κατανύξεως καὶ ἐνθέρμου εὐσεβείας.

Δώσας λοιπόν ὁ Παῦλος πάσας τὰς ἀνωτέρω συμβουλὰς
καὶ παραίνεσας τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Κυρίου, ἐκλινε τὰ γό-
νατα καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ πάντων.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΠΙΣΤΙΣ

Ἐρρόδισ' ἡ ἀνατολὴ καὶ ζημερῶν' ἡ δύσι·
Γλυκοχαράζουν τὰ βουνὰ κι' ὁ αὐγερινὸς τραβιέται,
Πᾶν τὰ πουλάκια 'σ' ταῖς βοσκαῖς κι' οἱ ὄμορφοι 'σ' τὴ βρύσι.
Βγαίνω κ' ἐγὼ κι' ὁ μαῦρός μου μὲ τὰ λαγωνικά μου
βρίσκω μιὰ κόρη πῶπλενε σὲ μαρμαρένια γούρνα,
Τὴ χαιρετάω, δὲ μοῦ μιλεῖ, τῆς κρένω, δὲν μοῦ κρένει·
—Κόρη, γιὰ βγάλε μας νερό τὴν καλὴ μοῖρα νάχης,
Νὰ πῶ κ' ἐγὼ κι' ὁ μαῦρός μου καὶ τὰ λαγωνικά μου.
Σαράντα σίκλους ἔβαλε, 'στὰ μῖτια δὲν τὴν εἶδα
κι' ἐπάνω 'ς τοὺς παράντα δυὸ τὴ βλεῖπω δακρυσμένη.
—Γιατὶ δακρύσεις λυγερὴ καὶ βαρυνασπενάξεις;
μὴνα διψᾷς, μὴνα πεινᾷς, μὴν ἔχεις κακὴ μάνα;
—Μήτε πεινᾷ, μήτε διψᾷ, μήτ' ἔχω κακὴ μάνα,
Ἐννε μου, κι' ἂν ἐδάχρυσά κι' ἂν βερυνασπενάξω,
Τὸν ἀνδρὰ 'χω 'στὴ ξενιτιά, ἐδῶ καὶ δέκα χρόνους,
Κι' ἀκόμη τρεῖς τὸν καρτερῶ, πέντε τὸν πανταχάλω,
Κι' ἀπὲ θὰ κόψω τὰ μαλλιά, καλόγρηα θὲ νὰ γένω.
θὰ πάγω σ' ἔρημα βουνὰ νὰ στήσω μοναστήρι,
Ἐκεῖ νὰ τρώγ' ἡ ξενιτεία, κ' ἐμὲ τὸ μαῦρο ράσο.

ΔΙΑ ΤΗΝ 29 ΜΑΪΟΥ

ΕΥΧΗ ΕΠΙΜΝΗΣΜΟΣΥΝΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΛΛΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ἀναγινωσκόμενῃ ὑπὸ τῶν ιερῶν κατὰ τὰ τελεσθονδόμενα μνημόσυνα ἐν τῇ ἐπε- τείῳ ἡμέρᾳ 29 Μαΐου.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπιβλεψὼν ἐπὶ τὸν
λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν
δεομένων σου, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐπέτειον δακρύων,
ταπεινώσεως, καὶ ἐθνικοῦ πένθους ἡμῶν, ἡμέραν τιμωρίας
καὶ ἐκδικήσεως τῆς δικαιοσύνης σου. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐδό-
ξασαν τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον
τῆς Βασιλείας σου, ἐποργάζωσαν διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν
τὴν ὁδὸν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ προόδου τοῦ Σταυροῦ σου,
καὶ ἐγένοντο λαὸς σου καὶ σὺ Θεὸς αὐτῶν καὶ Κύριος. Ἄλλ'
ἐπελάθοντο τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπέβαλον τὸ πνεῦμα σου,

καὶ ἡ ἐλευθερία ἐγκατέλειπεν αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς. Ἡ κιβωτὸς
τῆς Διαθήκης σου, ἡ Βύβαντος καὶ Κωνσταντίνου πόλις, ἐ-
νέπεσεν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν σου, καὶ τὴν βασιλείαν ἡμῶν ἐ-
κείνην, ἣν ἐκλείπειν ὁ Σταυρὸς σου, καὶ ἐλάμπρυνε τὸ ὄνομα
Ἑλλάς καὶ ἐφώτισεν ἀκτινοβόλος ὁ ἥλιος τῆς πίστεώς σου,
ἐξετόπισεν ἡ βασιλεὺς τῆς νυκτὸς καὶ κυρίαρχος τοῦ σκότους,
τῆς μοιρολατρίας τὸ πιστὸν ἔμβλημα. Ἀλγῶν, δακρύων, στε-
νάων ὁ Ἕλλην λαὸς σου ἀναμνησκέται τῆς πτώσεως ἐ-
κείνης σήμερον· ἀλλὰ καὶ πιστεύει εἰς Σέ. Ἐλπίζων ἐπὶ Σέ
ἀπεκδέχεται τὸ ἔλεός σου. Κατάστησον αὐτὸν ἄξιον τῶν ἐγι-
ασμάτων σου, διεκδικητὴν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. Κράτυ-
νον αὐτὸν εἰς πλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Ἐμφύση-
σον εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς πρὸς μόρφωσιν ἡθους
καὶ καρδίας ἐθνικῆς, ἡθους καὶ καρδίας Χριστιανικῆς. Δὸς
αὐτῷ ἵνα πολιτευσάμενος ἀξίως τῆς δόξης, ἣν πίπτοντες ὁ-
πὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐκτῶντο οἱ πατέρες αὐτοῦ, ἀνακη-
νηται τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἀνακηνηται τὴν Πόλιν καὶ τὰς χώ-
ρας αὐτοῦ, τὰς χώρας τὰς φυλαττούσας τὰ δοτὰ ἐκείνων, ὧν
μέμνηται σήμερον. Καὶ δὸς αὐτῷ ἵνα πορευόμενος ὑπὸ τὴν
οκέπην σου γένηται ὄργανον καὶ ἐκτελεστὴς τῆς θελήσεώς σου,
καὶ ἀνεγείρῃ τὴν βασιλείαν, τὸ ἔθνος καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ.
Σὺ Κύριε ἐδέξω τὰς ψυχὰς, αἵτινες ἀνυψούμεναι ἐπὶ τοῦ
ἀνέμου, τοῦ ὑψιζομένου ὑπὸ τῶν σημαίων τοῦ σταυροῦ σου
καὶ περιβεβλημένοι μαρτυρικὴν ἀγλὴν ἀνήρχονται κατὰ τὴν
φοβερὰν ἡμέραν ἐκείνην εἰς οὐρανούς. Σὺ Κύριε πρόσδεξαι
καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν, καὶ τοὺς στεναγμούς ἡμῶν, οὓς ἐπὶ
αἰῶνας ἡδὴ ἐτήσιως ἐπὶ τῇ μνήμῃ ἐκείνων ἅπας ὁ Χριστε-
πώνυμος Ἕλλην λαὸς σου δακρύοντας ἀναφέρωμεν σοὶ τῷ
Θεῷ ἡμῶν. Καὶ εὐμενῆς καὶ ἔλεως ἡμῖν τε καὶ ἐκείνοις γε-
νόμενος ἀνάτειλον ἰσχύιστα τὴν ποθητὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ-
λιος φωτεινὸς ὁ Σταυρὸς σου φωτίσει τὴν Ἑλληνικὴν βασι-
λείαν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἑπιταλόφου πόλεως φωτεινὰς προβάλλων
ἀκτῖνας Χριστεπωνύμου Ἑλληνικοῦ ἀνδραπομποῦ καὶ προ-
όδου πληρώσει πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης τὸν κόσμον σύμ-
παντα καὶ ἀποκαταστήσει πραγματικὸν τὸ ἱνδαλμα τῆς Με-
γάλης Πατρίδος. Τὸ αἶσθημα τοῦτο διεγείρουν ἐν ἡμῖν δι-
μαῖον αἱ συζῶσαι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ψυχαὶ εὐσεβοῦς Ἑλ-
ληνος Ἀυτοκράτορος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ πεσόντων γενναίων,
τῆς πίστεως καὶ πατρίδος προμάχων. Ὑπὲρ εἰρήνης καὶ
ἀναπαύσεως τούτων τὰ μνημόσυνα τελοῦντες σήμερον δε-
όμεθά σου ἐκ βάθους βαρυπενθοῦς ψυχῆς ἀναφωνοῦντες:
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρείως ὑπὲρ πί-
στεως καὶ πατρίδος αγωνισαμένου καὶ πεσόντος ἐπὶ τῶν τει-
στεως καὶ Πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην σφαγιασθέντων καὶ πεσόντων, Αἰωνία ἡ μνήμη!

ΑΛΑΜΑΝΑ

Δ' ΚΑΛΛΙΑΡΟΜΟΝ

Πρὸς τὰς Θερμοπύλας ἐκ Μώλου πορευόμεθα διὰ πεδιάδος,
εὐρυτάτης πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ, καταφύτου ἐκ παλιούρων
μύρτων, σκίνων. Ἀνθ' ἡ δὲ ἀρρήτου κάλλους καὶ πληθὺς στο-
λίζουσι τοὺς λειμῶνας καὶ περικιτῶν ἕως εἰς τὰ λεπιδώπητα
καὶ ἕως τὸν μύλον τοῦ Φραντζῆ καὶ ἄλλη παντοία φυτεία
καὶ πλάτανος καὶ δρύες, ἐν ᾧ τὰς ὄχθας τοῦ Σπερχεῖος στέ-
φουσι μυρίαι καὶ αἱ χρήσιμοι εἰς κάλυψιν στέγης καλυθῶν
καὶ κατασκευὴν ψιθῶν κάλαμοι (ραγάκια).
Ἀριστερὰ δὲ διὰ τὸν βεδίζοντα πρὸς τὸν Σπερχεῖον ἐκ Θερ-
μοπυλῶν αἰρεται τὸ Καλλιδρόμον. Τούτου τὸ νοτιώτερον, τὸ

ὑπὲρ τὰς Θερμοπύλας καὶ ἀντικρὺ τῆς γεφύρας τῆς Ἀλαμάνας·
ἀγέρωχα αἶρει τὰ βάρη στέρνα του, ὑπερήφανον, ὅτι ὑπὸ τὴν
σκιά του ἔπεσον οἱ περὶ τὸν Λεωνίδα Σπαρτιάται καὶ Θεσπιεῖς,
ὅτι κατέκοψεν ὁ Νικηφόρος Οὐρανὸς τὰ μυριοπληθῆ στῖφη τῶν
στρατιωτῶν τοῦ Βουλγάρου Σκουμὴ καὶ ὁ Διάκος μὲ συντε-
τριμμένα ὅπλα μαχόμενος τραυματίας κατεβλήθη ὑπὸ τῶν πο-
λεμίων καὶ ἤχθη εἰς τὸ μαρτύριον ὑψηλότερος αὐτοῦ. Ἀγριελαῖαι
καλύπτουσι τὰς πλευράς του δενδροειδεῖς καὶ πρῖνοι καὶ παλίου-
ροι καὶ ὑψηλότερον ἐλάται καὶ δρύες, ὧν εἰς τάληθ' ἡ πικρὰ
ἀγρυπνοῦσι τρέφονται καὶ δορκάδες καὶ αἰγαγροὶ καὶ λύκοι.
Ἐνθυμεῖται δὲ ὁ γράφων ταῦτα, ὅτε—εἰρευνητῆς τῆς ἱστορίας
τῶν Πατέρων—πεζὺς ἀπὸ Μώλου ἐπορεύετο εἰς τὸ προσκύνημα
τῶν Θερμοπυλῶν καὶ τῆς Ἀλαμάνας, ὀλίγον ἐντεῦθεν τῶν Πω-
ριῶν, ὅπου συνελήφθη σφιγγθεὶς ὁ Διάκος, ἀπὸ βράχου οὐχὶ πολὺ
ὕψους στίφος γυπαέτων δέκα ἐξ ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς
αὐτόν, μετὰ περιφρονήσεως πρὸς τὸν ἐφήμερον ἄνθρωπον, τὸ
ἀσήμαντον τοῦτο σκῆψ' ὄνειρον, καὶ ἔτειναν ἔπειτα τὰς πλα-
τεῖαι· αὐτῶν πτέρυγας καὶ ἐπέταξαν πρὸς τοῦ ἄρουρος τὰς πτυ-
χάς, εἰκόνας τῶν ἡρώων ἠθέλε τις εἶπῃ τῶν ἐκεῖ ἀγωνισαμέ-
νων καὶ τῶν ἀθανάτων ψυχῶν αὐτῶν. Ζάσταγον (Ζάστενον=
πολὺ στενὸν) καλεῖται τὸ ὑπὲρ τὰς Θερμοπύλας καὶ τὴν Ἀ-
λαμάναν μέρος τοῦ Καλλιδρόμου, Πλακωτῶν δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ
χωρίον Φραντζῆ καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Σπερχεῖος ὡσαύτως γεφύραν
Σανίδα.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕ·Υ· ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ

Οἱ ποταμοὶ πάντες, λέγει ὁ Ξενοφῶν, καὶ εἶναι τοῦτο ὅλως
ἀληθές, καὶ ἐν μακρῶν τῶν πηγῶν εἶναι ἀδιάβατοι, διὰ τοὺς
προχωροῦντας πρὸς τὰς πηγὰς γίνονται διαβατοὶ οὐδὲ τὸ
γόνυ βρέχοντες. Τὴν γνώμην ταύτην ἔχοντες οἱ ἐν Φθιώτιδι
στρατοπεδεύομενοι Ἕλληνες καὶ γινώσκοντες, οἱ πρεσβύτε-
ροι μάλιστα, ὅτι ὁ Σπερχεῖος καὶ πόρους ἔχει μετὰ τὴν γεφύ-
ραν Σανίδας καὶ γεφύρας Ἀλαμάνας, καὶ μικρὸν ἀνωτέρω
τοῦ μύλου Φραντζῆ κατὰ τοὺς Βαγομίλους εἶναι εὐπετὸς δια-
βατός, ἔταξαν δευτέραν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν γραμμὴν ἀμυντι-
κὴν ἐπὶ τοῦ Πλακωτοῦ τὰ χωρία Μουσταφάμπευ καὶ Χαλ-
κωμάτων.

Τῆς δευτέρας ταύτης γραμμῆς τὴν ἀμυναν ἀνέλαβεν ὁ
γέρων Πανουργιάς. Παλαιὸς πολεμιστῆς, ἐμπειρὸς καὶ συνε-
τός, δὲν παρασύρεται μὲν ὑπὸ ὀρμῆς ἡρώϊκῆς, ἀλλ' ὅμως
πρῶτος ἐπαγέστη ὁ φιλελεύθερος ἐν Στερεῇ Ἑλλάδι (24
Μαρτίου) καὶ ἀποκλείσας ἰσχυρὰς ἡνάγκασεν τοὺς ἐν τῇ
ἀκροπόλει τῆς Ἀμφίσσης Τούρκους νὰ παραδώσῃ μετὰ βρα-
χείαν ἀντίστασιν τὸ φρούριον (10 Ἀπριλίου). Ἐνταῦθα,
κατὰ τὴν μάχην, ἣν διηγούμεθα, μετὰ ἐξακοσίων πολεμι-
στῶν κατέλαβε τὸ Μουσταφάμπευ καὶ τὴν Χαλκωμάταν.
Καὶ τὸ μὲν χωρίον Μουσταφάμπευ ἐκείτο ἐπὶ τῆς δεξιᾶς
ὄχθης τοῦ χειμάρρου, ὅστις Δύρας καλεῖται ὑπὸ τῶν παλαιῶν.
Οὗτος πηγάζων ἀπὸ τοῦ Πλακωτοῦ κατὰ τὰς πηγὰς μὲν
καλεῖται Καρβουναριά, διότι καὶ τότε φαίνεται, ὅπως καὶ
σήμερον ἐκεῖ πολλαχού, ἦσαν ἱδρυμένοι κάμινος ἀνθρώπων
(κάρβουνα), κατωτέρω δέ, ὅπου καὶ τὸ τότε ἡ χωρίον Μου-
σταφάμπευ, Δούνας, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο χυθόμενος εἰς τὸν
Σπερχεῖον δέκα λεπτά τῆς ὥρας νοτίως τῆς ἐπὶ τούτου γε-
φύρας Σανίδας.

1) Τὸ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως χωρίον Μουσταφάμπευ ἦτο ἱδρυμέ-
νον ὅπου ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δούνα, αἱ συκαμινεῖαι. Μετὰ τὴν
ἐπαναστάσιν, ἐπειδὴ ὁ ὑπερκείμενος βράχος ὁ ὑψηλὸς καὶ ἐκτετα-
μένος ἐκάλυπτε τὸ χωρίον καὶ ἐκ τούτου νότος κατεστρεχον τοὺς κα-
τοίκους αὐτοῦ, ἐγκαταλιπόντες ἐκεῖνον κατέβησαν καὶ ἔκτισαν χωρίον
κατὰ τὴν Ἁγίαν Παρασκευήν.

Καὶ ἐν Μουσταφάμπευ μέν, ὑπερασπίζοντας τὴν διάδοσιν τοῦ Δούνου καὶ ἄλλας θέσεις καταλαβόντας ἐπιτηδεύουσιν εἰς ἄμυναν, ἔταξε τὸν Κομνᾶν Τράκαν τὸν ἀνδρείως ἀγωνισθέντα ἐν Μπεκί καὶ Δερβέν Φούρκᾳ ἄγοντα τοὺς ἐξ Ἀγόριανης καὶ Σουβάλας στρατιώτας αὐτοῦ καὶ τὸν τότε πρῶτον ὁρμῶντα εἰς τὸ πῦρ τῶν μαχῶν, τὸν θρυληθέντα ἐπὶ μηχανομένη ἀνδρεία ἐν Γραβίᾳ καὶ Βασιλικοῖς Παπανδρέαν Μόρην, τὸν ἐκ τοῦ χωρίου αὐτοῦ Κουκοβίστας γνωστὸν Κουκοβιστιανόν, κορυφαῖον τοῦ χοροῦ τῆς ἐκ τοῦ χωρίου αὐτοῦ καὶ ἐκ Σκληθροῦ καὶ Καστελλίου λεβεντιάς. Αὐτὸς δὲ ὁ Πανουργιάς ἔχων περὶ αὐτὸν τοὺς ἐκ Κιόνας καὶ Γραμμένης Ὁξυῆς καὶ Παρνασοῦ μαχητὰς κατέλαβε παρὰ τὴν ἀμαξιτὸν τὴν σήμερον ἀπὸ Λαμίας ἄγουσιν εἰς Γραβίαν καὶ Ἀμφισσάν νοτιοανατολικῆς τοῦ Μουσταφάμπευ ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ Πλακωτοῦ τὴν Χαλκωμάταν, τὸ περικαλλές χωρίον μὲ τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τὴν βρύσιν ὑπὸ τὰς πλατάνους τὰς πυκνάς. Παρ' αὐτῷ συστρατεύεται οὐχὶ μόνον τὰς εὐλογίας τῆς θρησκείας παρέχων ἀλλὰ καὶ ὅπλα φέρων ἀγιασθέντα ἐπὶ τῆς ἀγίας τραπέζης τοῦ ἐπισκοπικοῦ ναοῦ τῶν Σαλῶνων ὁ ἐν Δεσφίνης καταγόμενος Σαλῶνων ἐπίσκοπος Ἡσαΐας ἀντὶ τῆς μίτρας τῆς ἀρχιερατικῆς φορῶν τὸν σκούφον τοῦ πολεμιστοῦ καλογέρου, ὅπως καὶ ὁ πᾶνοπλος ἀκολουθῶν αὐτῷ ἀδελφός του Παπαγιάννης¹.

ΓΕΦΥΡΑ ΣΑΝΙΔΑ

Κακῶς ἐρρήθη μέχρι τοῦδε ὑπὸ πάντων σχεδόν² τῶν περὶ τῆς μάχης ταύτης γραψάντων ὅτι ὁ Δουβουνιώτης κατέλαβε τὴν γέφυραν τοῦ εἰς τὸν Σπερχεῖον χυνομένου Γοργοποτάμου ἢ Δούνου. Τὸ ρεῦμα τοῦ θρυληθέντος ποταμίσκου τούτου δύναται νὰ χρησιμεύσῃ μόνον εἰς παιδιὰς μεираκίων ὡς ἄμυντήριον, ὅταν δὲν θέλωσι νὰ ὑπολύσῃσι τὰ ὑποδήματα καὶ νὰ βραχῶσι τὸ πολὺ μέχρι τῶν γονάτων, τόσῳ δὲ πλατὺς εἶναι ὥστε δύναται νὰ ὑπερπηδήσῃ αὐτὸν οὐχὶ τις ἑκτακτος εἰς τὸ ἄλμα νεανίσκος. Ἡ δὲ γέφυρα ἢ ὀλίγον περαιτέρω ἀπὸ τὸ χωρίον Ἀλεπόσπητα ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Φραντζόμυλον ὁδοῦ στένει καὶ κλονίζεται ὑπὸ τὸ βῆρος ἐνὸς μετῴως πεφορτισμένου ἡμιόνου. Ἐσχάτως λοιπὸν ἀνόντος θὰ ἦτο ὁ γηραιὸς κλέφτης, τῆς Βουδονίτης ὁ ἀρματωλός, ὁ ἐμπειρότατος τῶν τόπων τούτων³, ἂν κατελάμβανε πρὸς μάχην τὴν ὄχθην τοῦ Δούνου. Κατέλαβε λοιπὸν ἐπὶ τοῦ Σπερχεῖου πρὸς τῶν αὐτοῦ πρὸς τὰς πηγὰς γέφυραν τινα καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην ἐξόδου αὐτῆς ὥρυξε τάφρον καὶ ἤγειρε πρόχωμα.

Ἡ γέφυρα αὕτη τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἄγει ἀπὸ Λαμίας εἰς Γραβίαν, ὀλιγώτερον τῆς ὥρας κἄτω τοῦ ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ Πλακωτοῦ χωρίου Φραντζῆ καὶ ὀκτὼ λεπτὰ τῆς ὥρας (8') κατωτέρω τοῦ Φραντζόμυλου, ἱκανῶς μακρὰ ἕνεκα τοῦ πλάτους τοῦ Σπερχεῖου καὶ εὐρεία, εἶναι ἐστρωμένη διὰ σανίδων καὶ ἐκ τούτου σήμερον *Γέφυρα Σανίδα* καλεῖται.

1) Τὸ ἐπίθετον αὐτῶν ἦτο Παπασταθόπουλος. Ἐν τῇ μνημῇ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ τῇ παρὰ τὸ Δίστομον σφύζονται ἅγια λείψανα ἀνήκοντα ποτὲ αὐτῷ καὶ ὑπογραφή. ΙCΑ ΙΑC CΑΑΩ ΝΟC.

2) Μόνος ὁ κ. Γ. Κρέμος (Νεωτάτη Γενικὴ Ἱστορία ὡς τέταρτος τόμος συμπληρωτικὸς τῆς Γεν. Ἱστορίας τοῦ Πολυζωΐδου σελ. 785) ἀναφέρει τὸ ὅρθον ὅτι ὁ Δουβουνιώτης κατέλαβε τὴν πρὸς δυσμὰς γέφυραν τοῦ Σπερχεῖου τὴν ὑπὸ τὸ χωρίον Φραντζῆ.

3) Ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς του Δύο Βουνὰ ὀλίγην ὥραν ἀπέχει τοῦ χώρου τῆς μάχης. Ἐπὶ τοῦ Καλλιδοῦμου ὀπίσω τοῦ Ζαστάνου καὶ τοῦ Πλακωτοῦ εἶναι αἱ κορυφαὶ Διαθίτσα, Νεβρόπολις (ἐν ἣ τὰ χωρία Ἀνω καὶ Κάτω Ἐλευθεροχώρι) καὶ τὰ Δύο Βουνὰ (πρὸς τὸ Πλακωτόν), ὅπου ὁ ναὸς τοῦ Προφήτου Ἡλίου.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Μεταξὺ ὑμῶν πολλοὶ σήμερον μοῦ ἔθλιψαν τὴν χεῖρα, ἀλλ' ἐξαιρετικὴν μοὶ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἐνὸς ἱερέως ὁ ἀπροσδόκητος χαιρετισμός· «Ζήτω ἡ Ἐνωσις» μοὶ εἶπε σφίγγων μου τὴν χεῖρα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του, οἱ γεροντικοὶ του ὀφθαλμοὶ ἦσαν πλήρεις δακρύων. «Εἰς τὴν γλνκνυτάτην εἰς ὅσην ἀπόστασιν ἀντιλαλοῦσιν αἱ ζητωκραυγαὶ σὰς ταύτην τὴν σιγμὴν ἂς μεταβληθῇ ὁ αἰθὴρ εἰς ἐθνικῶν αἱμοσφαιρίων τὸν ζεῖδωρον δημιουργὸν διὰ νὰ εἰσπνεύσωμεν καὶ μεταποιήσωμεν εἰς στοιχεῖα τοῦ αἵματός μας, εἰς στοιχεῖον ἀπαραίτητον τῆς υπάρξεως καὶ τῆς ζωῆς μας, τῶν ἱερῶν μας πόθων τὸ ἀγνότατον μέλι. Τῆς νυκτερινῆς μας προσευχῆς ἡ κατακλείς ἔστω νὰ ἀνατείλῃ ἡ ἐπαύριον ἐλευθέρα καὶ τῆς πρωϊνῆς μας δεήσεως ἂς εἶναι τὸ ἀντικείμενον οὐχὶ τοῦ ἐπιουσίου ἢ δόσις, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἄρτου τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας νὰ ἀναλογήσῃ καὶ εἰς τοὺς Κυπρίους ἡ δικαία ἀναγκαία μερίς.

Κ. Ζήνων

Βουλευτὴς Κύπρου.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ῥεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. Χρύσανθος ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων συνδρομὴν¹ ἐκ δρ. 20.

Ἡ κ. Ἀργυρῶ Δ. Σικελλαρίου δρ. 10.

Ὁ κ. Π. Τερζάκης δῆμαρχος Καστορείου δρ. 10.

Ὁ Ἐνοριακὸς σύλλογος Ἀγ. Παύλου δρ. 10.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Βατιλῇ Κύπρου κ. Μιχ. Χ. Ζαχαριάδου οἱ κ. κ. Νικόδημος Ἱερομόναχος, Παπᾶ Δημοσθένης Κωνσταντίνου, Παπαγιάννης Παπαγιάννη, Κωνσταντ. Μιχαήλ, Ζ. Χ. Ζαχαριάδης, Μιχ. Χ. Ζαχαριάδης καὶ Ἀναγνωστῆριον «τὸ Πρῶτον Βῆμα» ἀνὰ ἐνὸς σελ. ἐτησίαν συνδρομὰς ἦτοι σελ. 7.

Ἡ συντεχνία Πλακουντοποιῶν Ἡρακλείου δρ. 10.

Ὁ κ. Α. Ι. Ξένος (Πατρῶν) δρ. 1.

Ὁ κ. Ν. Ρέγκος (Βώλου) δρ. 7.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Κάτω Δερελῇ σεβ. ἱερέως κ. Τρ. Δ. Μαργαριτοπούλου συναποστείλαντος δρ. 5 διαφοροὶ δρ. 4.10 ἦτοι ἐν ὅλῳ δρ. 9.10.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Κων(πόλει) κ. Περ. Φούλια ὁ ἱδρυτὴς φρ. 23 ὁ κ. Γεώργ. Στρατῆς φρ. 20 καὶ ὁ κ. Κωνστ. Κωνσταντίνῃ δρ. 20 ἦτοι φρ. 63.

Ὁ κ. Ἀριστ. Γεωργίου (Δερβεκίστης) δρ. 1.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Ῥεθύμνῃ κ. Μιχ. Πρεβελάκι συναποστείλαντος ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 4 οἱ κ. Στυλ. Δρανδάκης, Ι. Δασκαλάκης καὶ Μάξ. Μαρκαντωνάκης συνδρομὰς ἐτησίαν ἐκ δρ. 2 ἦτοι ἐν ὅλῳ δρ. 10.

Ὁ κ. Κωνστ. Ἀκριτίδης (Σοχοῦμ) ἐτησίαν συνδρ. ρουβ. 1, ἐπίσης τῇ εὐγενεῖ αὐτοῦ μερίμνῃ οἱ κ. κ. Ν. Τσεκερίδης καὶ Μιχ. Κουσίδης ἀνὰ ρουβλ. 1, ἦτοι ρουβλ. 3.

Ὁ κ. Γεώργ. Δ. Κωνσταντίνίδης (Πατρῶν) ἐτησίαν συνδρομὴν δραχ. 5.

Ὁ κ. Κ. Π. Καλλιωνίδης (Σικάγον) φρ. 25.

Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Σμύρνης κ. Χρυσόστομος λίρ. ὀθωμ. 5.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Μ. Θεσσαλονίκη. Μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸ παρὸν ν' αὐξήσωμεν τὴν ἀποστολὴν σὰς παρακαλοῦμεν. νὰ λαμβάνετε ἐν παρὰ τοῦ κ. ἀνταποκριτοῦ. — Β. Δ. Σάμου, Ν. Γρ. Πρέβεζαν, Δ. Χ. Λίβεροπουλ, Δ. Τ. Καλάμας, Σ. Σ. Κέρκυραν, Ζητηθέντα ἐστάλησαν. Κ. Α. Σμύρνην Ν. Π. Βώλον. Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἐξεπληρώθη ἡ αἰτήσις. — Στ. Π. Νίσυρον, Α. Σ. Ἀμφισσάν. Ζητηθέντα δὲν ἐστάλησαν διότι ἕνεκα τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ὑπάγονται εἰς τὴν συνήθιστα δημοσιευομένην ἐν ταῖς ἀγγελίαις διατίμησιν. Δὲν ἀπαντῶμεν δὲ ὅταν ἡ ἀπάντησις δίδεται δι' αὐτῆς.